

DOI: 10.5281/zenodo.3766830

UDC: 351.77: 416

JEL: M 41

RESEARCH ON INNOVATIVE DEVELOPMENT OF HEALTH PROTECTION IN UKRAINE

ДОСЛІДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ЗАКЛАДІВ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ

Liubov G. Kvasnii, PhD in Economics, Associate Professor
Carpathian Institute named after Michael Hrushevsky, Lviv, Ukraine
ORCID: 0000-0001-5248-544X
Email: lg_k@ukr.net

Olha V. Kylyivnyk
Carpathian Institute named after Michael Hrushevsky, Lviv, Ukraine
ORCID: 0000-0002-2534-8383
Email: olia_la@i.ua

Received 05.09.19

Аналіз наукових джерел та вітчизняної практики показує, що стан здоров'я населення України продовжує залишатися складним. Україна виступає «лідером» щодо розповсюдження серйозних захворювань, що пов'язано з неналежним рівнем лікування громадян та недостатнім рівнем фінансування далеко не інноваційних заходів з профілактики захворювань.

За даними Всесвітньої організації охорони здоров'я Україна займає 104 місце із 183 за тривалістю життя у світі. Станом на сьогоднішній час середня тривалість життя українця становить 71,3 роки, що навіть не дотягує до європейських показників 2000 року. Порівнюючи з іншими країнами Європи, низька середня тривалість життя в Україні пов'язана, в першу чергу, з кардинальною різницею європейських та українських стандартів життя, рівня добробуту населення та якості медичного обслуговування.

З метою забезпечення здоров'я населення України, реформування вітчизняної системи охорони здоров'я повинно відповідати вимогам суспільства та зростаючим очікуванням щодо підвищення ефективності роботи закладів охорони здоров'я. Це зумовлює істотну переорієнтацію і реформування діючих принципів функціонування системи охорони здоров'я в плані впровадження інноваційних програм оновлення системи охорони здоров'я, і в першу чергу, первинної медико-санітарної допомоги. Вважаємо, що в основі реалізації інноваційних процесів може бути поставлена розробка комплексного підходу до трансферу технологій у діяльність закладів охорони здоров'я та оцінки ефективності практичних результатів запровадження інноваційних моделей. Це обумовлено тим, що досягнення найбільш високих рівнів результативності, якості та доступності медичного

Квасній Л.Г., Килівник О.В. Дослідження інноваційного розвитку закладів охорони здоров'я України. Науково-методична стаття.

Стаття присвячена дослідженню стану інноваційних процесів у закладах охорони здоров'я, діяльності суб'єктів господарювання, що займаються створенням товарів і виробів медичного призначення, інноваційних медичних технологій. Обрунтовано, що інноваційні процеси у сфері охорони здоров'я розвиваються уповільнено і потребують врегулювання, існує дефіцит ефективних національних інноваційних проєктів, які б мали попит на національному та міжнародному ринку охорони здоров'я та інноваційної діяльності. Запропоновано низку рекомендацій та завдань для вдосконалення забезпечення державного регулювання інноваційного розвитку сфери охорони здоров'я в Україні в умовах медичної реформи.

Ключові слова: інноваційний розвиток, сфера охорони здоров'я, суб'єкти господарювання, інноваційні проєкти, державні програми

Kvasnii L.G., Kylyivnyk O.V. Research of innovative development of health care institutions of Ukraine. Scientific and methodical article.

The article is devoted to the research of the state of innovative processes in health care institutions, activities of economic entities engaged in the creation of goods and medical products, innovative medical technologies. It is justified that the innovation processes in the healthcare sector are slow and require regulation, and there is a shortage of effective national innovation projects that would be in demand on the national and international health and innovation market. A number of recommendations and tasks for improving the revision of state regulation of innovative development of health care in Ukraine under conditions of medical reform are offered.

Keywords: innovation development, healthcare, business entities, innovation projects, state programs.

забезпечення для населення значною мірою визначається саме функціонуванням такого пріоритетного сектора охорони здоров'я, як первинна медико-санітарна допомога, розвиток якої визначено однією з пріоритетних стратегій державної політики України у сфері охорони здоров'я [1].

Аналіз останніх досліджень і публікацій

В Україні проблема трансферту інноваційних медичних технологій вивчалась з точки зору реалізації та оцінки ефективності інноваційних проєктів у системі охорони здоров'я [2, 3], правових аспектів інновацій [4, 5], державної політики щодо соціальних інновацій у галузі охорони здоров'я, управління якістю вищої медичної освіти, гуманітарних, соціальних та економічних пріоритетів інноваційного розвитку [3, 6]. Тому вважаємо доцільним подальше дослідження впровадження інновацій у діяльності закладів охорони здоров'я відповідно до принципів медичної реформи.

Метою дослідження є висвітлення особливостей впровадження інноваційних медичних технологій в Україні в умовах медичної реформи.

Незважаючи на певний вклад зазначених вчених у розвиток інноваційних медичних технологій, за останні роки не було проведено ґрунтовного аналізу оцінювання доцільності інноваційних технологій. Посилення інноваційної спрямованості розвитку медичних технологій в контексті євроінтеграційних проєктів та програм особливо актуальне в умовах сьогодення. Враховуючи низький рівень рейтингування інноваційного розвитку України порівняно з європейськими країнами, вважаємо, що інноваційні процеси у сфері охорони здоров'я розвиваються уповільнено і потребують врегулювання. Залишаються недостатньо висвітленими питання державної підтримки впровадження медичних інновацій в роботі закладів охорони здоров'я і визначення ефективного механізму державного управління їх функціонуванням та розвитком, особливо в контексті вимог медичної реформи, що потребує подальшого дослідження.

Виклад основного матеріалу дослідження

Світовою практикою доведено, що одним з основних інструментів оцінки та рейтингування інноваційного розвитку європейських країн є інноваційне табло (Innovation Union Scoreboard – IUS), яке складається із системи показників науково-технічної та інноваційної діяльності і на основі чого розраховується зведений індекс інновацій (SII-Summary Innovation Index) для кожної європейської країни. Аналіз наукових джерел [7] показує, що станом на сьогодні Україна не включена до списку тих країн, які оцінюються за допомогою Табло на регулярній основі. В Табло 25 показників систематизовано у вісім груп, за кожною з яких розраховується відповідне узагальнене значення. У свою чергу зведений

індекс інновацій розраховується як середнє арифметичне з цих восьми індикаторів. На основі отриманих результатів визначається статус країни з чотирьох можливих: інноваційний лідер; активний інноватор; помірний інноватор; інноватор, що формується; та складається відповідний рейтинг. Україна отримала статус "Інноватор, що формується" зі значенням зведеного індексу 0,206, випереджаючи Болгарію (0,175). Найближчим конкурентом, якого Україна може наздогнати, є Румунія (0,219). Проте, враховуючи, наявний стан справ, значення зведеного індексу інновацій для України є вдвічі меншим за середнє по країнах ЄС (0,544). [7]

В зарубіжних країнах особлива увага приділяється процесу вибору необхідної медичної технології при впровадженні інноваційних методів профілактики, лікування та діагностики. Зокрема, Національною системою охорони здоров'я Великобританії передбачено вибір медичної технології визначати на основі наявних доказів її клінічної ефективності та економічної доцільності [8]. При цьому, клінічна ефективність медичної технології визначається на основі застосування підходів доказової медицини, при чому рішення про застосування профілактичних, діагностичних та лікувальних заходів приймається, враховуючи наявні докази їх ефективності і безпеки, котрі порівнюються, узагальнюються і широко поширюються при використанні з метою задоволення інтересів пацієнтів.

З наукових джерел відомо, що економічна доцільність застосування тієї чи іншої медичної технології визначається на основі аналізу ефективності витрат (cost-effectiveness analysis), аналізу рентабельності (cost-benefit analysis) та/або аналізу корисності витрат (cost-utility analysis).

Аналіз медичної практики та застосування інноваційних медичних технологій свідчить про те, що у більшості розвинених країн світу організуються спеціальні центри з розробки програм для оцінки медичних технологій.

Під оцінкою медичних технологій розуміють систематичну оцінку властивостей, впливів та інших наслідків від використання нових технологій в охороні здоров'я. Основною метою оцінки медичних технологій є ухвалення рішень, прийнятих на рівні індивідуального пацієнта, на рівні постачальника медичних послуг і медичних організацій, або на регіональному, національному чи міжнародному рівнях. [9]

Поряд з цим, викликає наукову зацікавленість запроваджена за кордоном класифікація рівнів інноваційного розвитку медичних організацій:

- I рівень – початковий, базовий;
- II рівень – стандартизований;
- III рівень – комплексний, розвинутий, орієнтований на модернізацію;
- IV рівень – реалізуючий інновації, здатний до динамічного та самостійного розвитку.

Ця класифікація дає змогу повноцінно оцінити досягнення закладу охорони здоров'я в галузі можливості впровадження інновацій за такими

напрямами: лікувально-діагностичний процес чи система організаційно-управлінського, або інформаційного забезпечення. В свою чергу, врахування такої класифікації дає можливість медичним закладам виявляти сильні та слабкі сторони свого інноваційного розвитку, розробляти та здійснювати необхідні заходи щодо активізації інноваційної діяльності за пріоритетними напрямами індивідуальної діяльності конкретного закладу охорони здоров'я. [10].

До недавнього часу керівництво на рівні конкретного закладу охорони здоров'я практично не впливало на ефективність його господарської діяльності. Основною причиною такої ситуації було централізоване управління медичною сферою та відсутність комерційної діяльності. Кошториси витрат і доходів не вирішували питання про доцільність отримання чи неотримання прибутку. Ефективність роботи закладів охорони здоров'я визначалась переважно показниками збільшення кількості ліжкомісць та зменшення коефіцієнту захворюваності серед населення. Саме тому інформація для оцінки прибутковості та рентабельності закладів охорони здоров'я в країні була відсутня. Про зростання ефективності закладів охорони здоров'я свідчать наукові дослідження та багаторічний практичний досвід, який показує, що в результаті застосування прогресивних медичних технологій в практиці лікування в 2-3 рази зменшується кількість загострень основного захворювання, знижується смертність; спостерігається зниження ускладнень у перебігу хвороби протягом року; пришвидшується одужання; зменшуються втрати у зв'язку з тимчасовою непрацездатністю; спостерігається зменшення виходу на первинну інвалідність; подовження «здорових років життя»; при чому, хворі у 2-2,5 рази швидше повертаються до продуктивної праці, у 3-5 разів знижується рівень можливих ускладнень.

Основними напрямами інноваційної діяльності закладів охорони здоров'я вважаємо наступні:

- проведення наукових досліджень і розробок, спрямованих на створення об'єктів інтелектуальної власності та науково-технічної продукції;
- розробка, освоєння, випуск і розповсюдження нових видів техніки і технологій;
- технічне переозброєння, реконструкція, розширення, будівництво нових підприємств, що здійснюються вперше як промислове освоєння виробництва нової продукції або впровадження нової технології;
- розробка і впровадження нових ресурсозберігаючих технологій для поліпшення соціального і екологічного стану.

Під вибором технології розуміємо процес визначення технології, що представляє інтерес для впровадження в закладі охорони здоров'я з метою надання нових і поліпшення існуючих послуг або процесів, іноді з їх подальшою комерціалізацією.

Впровадження інноваційних технологій, у тому числі й у первинній ланці охорони здоров'я, а саме

нових методів профілактики, діагностики та лікування, організаційних технологій тощо, включає в себе три основних етапи:

- придбання первинної інформації (знань і технічних навичок) про технології;
- організацію впровадження технології з рішенням матеріально-технічних, юридичних, фінансових і кадрових питань надання послуги або продукту;
- і після впровадження – підтримку організаційних заходів – таких, як отримання державного замовлення на медичні послуги, з урахуванням запровадженої технології, маркетинг-технології тощо.

Вітчизняна практика все частіше доводить, що впровадження інноваційних інформаційних систем є значним інформаційним та фінансовим підґрунтям для керівників закладів охорони здоров'я на шляху до розширення автономізації та роботи в нових умовах реформування медичної галузі. Без застосування сучасного комп'ютерного та програмного забезпечення неможливим є забезпечення повноцінного моніторингу стану здоров'я населення.

Таким чином, компенсація вкладених коштів у впровадження інноваційних медичних технологій оправдується високою ефективністю лікування з одного боку, і формуванням потоку пацієнтів і можливості управління ними та наявними ресурсними базами, здійсненням зворотнього зв'язку і оперативного контролю за дотриманням нормативів та стандартів лікування, забезпеченням переходу від постатейного бюджетування до сучасних методів економічного управління у сфері охорони здоров'я – з іншого боку.

Оцінюючи реалії часу, встановлено, що для сфери охорони здоров'я значна роль відводиться тим суб'єктам господарювання, що займаються створенням нових товарів і виробів медичного призначення, інноваційних медичних технологій тощо. До них належать фармацевтичні компанії, інноваційні кластери, технопарки, медико-технічні центри та інститути, малі високотехнологічні підприємства, інноваційні центри та центри підтримки підприємництва, які спрямовані на підтримку інновацій у сфері охорони здоров'я, працюють відповідно до принципу оплати за кінцевий результат отриманого прибутку (не за право участі в інноваційному проекті), приватні наукові медичні підприємства та інші суб'єкти інноваційної інфраструктури. Основними джерелами розробок медичних інновацій в Україні виступають науково-дослідні установи, вищі медичні навчальні заклади, інноваційна активність яких оцінюється кількістю винаходів, ноу-хау, кількістю публікацій в міжнародних спеціалізованих наукових журналах, зокрема, які індексуються в базі Scopus. Однак варто зазначити, що для практичної охорони здоров'я більш важливими показниками стають показники ефективності впровадження нових медичних технологій у клінічну практику, питома вага

закладів охорони здоров'я, що здійснюють технологічні медичні інновації.

Практика показує, що основним інструментом науково-технічного співробітництва ЄС виступають різноманітні інноваційні проекти та програми. На сьогодні Україна виступає членом таких європейських програм інноваційного розвитку:

- «Горизонт 2020» – програма наукових досліджень та інновацій;
- освітньої програми Erasmus Mundus;
- освітньої програми Tempus;
- Інструменту співробітництва у галузі ядерної безпеки (Instrument— for Nuclear Safety Cooperation – INSC);
- програми прикордонного співробітництва «Польща – Білорусь – Україна» в рамках Європейського інструменту сусідства й

- партнерства (European Neighbourhood & Partnership Instrument (ENPI));
- програми прикордонного співробітництва «Угорщина – Словаччина – Румунія – Україна» в рамках Європейського інструменту сусідства та партнерства (European Neighbourhood & Partnership Instrument (ENPI));
- програми «Південно-Східна Європа»;
- програми «Центральна Європа» та інших.

Науково-технічне співробітництво між Україною та країнами ЄС розвивається в основному, за рахунок участі українських науково-дослідних установ та університетів у проектах рамкових програм наукових досліджень і технологічного розвитку. Загальні показники участі українських організацій у проектах FP7 в галузі охорони здоров'я представлено в табл.1.

Таблиця 1. Загальні показники участі українських організацій у проектах FP7 в галузі охорони здоров'я

Пріоритети РП7	Кількість співучастей	Обсяг отриманого фінансування з ЄС, тис. євро	Кількість проектів	Кількість координованих проектів
Співробітництво (всього)	134	17472,0	100	-
У сфері охорони здоров'я	8	1915,6	8	-

Джерело: складено авторами за матеріалами [11]

Аналіз діяльності підприємств, які виготовляють медичну продукцію та технології показав, що такі підприємства характеризуються, як правило, імітаційною орієнтацією, оскільки інноваційні медичні технології в Україні розвиваються, здебільшого, завдяки аутоінвестиціям приватних інноваційних підприємств і комерціалізуються у межах мікроекономічних моделей бізнес-процесу.

Великий внесок у створення та втілення інновацій у сфері охорони здоров'я належить приватним науковим медичним підприємствам, які розробили нові медичні технології, що успішно застосовуються на практиці у приватних медичних закладах для діагностики та лікування не лише в Україні, а й за кордоном. На жаль, зусилля цих підприємств до наукової та інноваційної діяльності не мають реальної підтримки державою.

З метою удосконалення забезпечення державного регулювання інноваційного розвитку сфери охорони здоров'я України необхідно:

- модернізувати матеріально-технічну базу;
- впроваджувати нові медичні технології, прогресивні засоби і методи лікування;
- встановити гарантований державний обсяг безоплатної медичної допомоги та запровадити багатоканальне фінансування;
- продовжувати розроблення програмних засобів опрацювання інформації, удосконалення існуючих методів діагностики та лікування й модернізації технологічних процесів, освоєння

нового обладнання, впровадження нових технологій;

- створити венчурні фонди за участю держави з метою постійного та кваліфікованого контролю за виконанням інноваційних проектів та фінансування національних програм зі створення нових інноваційних лікарських засобів, медичної техніки та виробів медичного призначення
- створити нові моделі функціонування медичної сфери і відповідної підготовки та перепідготовки медичних кадрів.

Стосовно світового розвитку інновацій у медицині, всесвітньо відомий американський дослідник Деніел Крафт наводить список технологій, які можуть докорінно змінити існуючу модель охорони здоров'я, зробивши медицину «розумною» і персоналізованою, допоможуть перейти від вузькоспеціалізованої традиційної охорони здоров'я до моделі «розумної охорони здоров'я». «Розумні» контактні лінзи в майбутньому будуть оснащені тисячами біосенсорів, які зможуть визначити початкові ознаки раку та інших захворювань, вимірювати рівень цукру в сльозі і допомогти діабетикам коригувати дієту і медикаментозну терапію. Різноманіття цифрових пристроїв, поєднане зі штучним інтелектом, напевно поліпшить точність і швидкість діагностики захворювань, виявлення хвороб на ранніх стадіях, тобто підвищить шанси успішного лікування і зцілення. Більшість пристроїв, ймовірно, будуть на базі телефону. За

допомогою застосунків і сенсорів телефони будуть знімати ЕКГ, «слухати» кашель для діагностування пневмонії, здійснювати постійний контроль кров'яного тиску. На нас чекає поєднання світу реального і віртуального. Лікарі оглядатимуть пацієнтів через веб-портали, на які передаватимуться дані з датчиків на тілі пацієнта. Вже зараз починають застосовуватися цифрові методи лікування, коли замість препаратів або особистих обстежень і терапії пацієнт поліпшує свій стан, використовуючи певний програмний продукт, або за допомогою онлайн-консультацій з фахівцем.

Висновки

За результатами проведеного дослідження нами встановлено, що станом на сьогоднішній час Україна володіє значним, але не достатньо розвинутим науково-технічним потенціалом. На нашу думку, для його розвитку необхідними є державні та місцеві інвестиції, особливо у формі державно-приватного партнерства. Враховуючи те, що в умовах глобалізації все більше значення для позиціонування країни на світовому ринку інноваційних високотехнологічних товарів та послуг набуває міжнародне партнерство, актуальним є залучення зарубіжних інвесторів до розвитку інноваційної сфери в Україні та використання можливостей міжнародної співпраці, в тому числі і в медичній сфері. Таким чином, велике значення у цьому напрямі має міжнародна співпраця.

Інноваційні програми та проекти Європейського Союзу відкривають додаткові можливості для реалізації вітчизняного науково-технологічного потенціалу, включаючи і сферу охорони здоров'я. Це дає можливість виокремити наступні тенденції міжнародного співробітництва:

- співробітництво має глобальний характер, що поєднує більшість країн, надаючи їм можливість обміну досвідом, знаннями та інформацією. Це означає, що в процесі співробітництва розширюються та поглиблюються напрями наукових досліджень, об'єднуються зусилля науковців теоретичної та практичної діяльності для вирішення нових поставлених перед людством проблем, наприклад: у застосуванні біотехнологій у фармацевтиці та інших секторах економіки;
- розвиваються нові наукові школи (міждисциплінарні) і створюються нові наукові медичні центри;
- зростає кількість зареєстрованих патентів галузі медицини за рахунок активізації наукових зв'язків між країнами;
- зростає іноземне фінансування новітніх розробок;
- розширюються можливості участі у міжнародних проектах і програмах.

З іншого боку, ефективне використання можливостей статусу асоційованого члена програми «Горизонт 2020» вимагає від України розроблення та виконання так званої «дорожньої карти», яка передбачає наступне:

- імплементацію Угоди на законодавчому рівні із внесенням відповідних змін у вітчизняне регуляторне поле;
- відпрацювання власної політики та механізмів у сфері міжнародного науково-технічного співробітництва;
- розроблення процедури визначення пріоритетів для їх подальшого просування в рамках процедур ЄС (програмних комітетів);
- залучення та заохочення до участі в Програмі широкого кола наукових та інноваційних установ;
- впровадження національних інструментів сприяння участі у проектах Програми.

Аналізування стану проведення медичної реформи у сфері охорони здоров'я в Україні показує, що ключовим компонентом успішного впровадження інноваційних медичних технологій є розробка основних принципів та технологій застосування сучасних інформаційних технологій та медичних інформаційних систем, як окремого напрямку підвищення ефективності системи охорони здоров'я в Україні в цілому. Рациональне запровадження інноваційних медичних систем може суттєво впливати на підвищення якості та доступності медичних послуг населенню, у тому числі за рахунок зручного моніторингу та аналізу показників якості медичної допомоги, планування та управління ресурсами як первинної ланки, так й системи охорони здоров'я в цілому.

Вважаємо за доцільне акцентувати увагу на тому, що інтеграція України та ЄС в науково-технічній та інноваційній сферах передбачає:

- уніфікацію підходів і світових практик у науково-дослідній сфері та наукомістких галузях економіки включаючи медичну галузь;
- взаємне зростання продуктивності науково-технічної та інноваційної діяльності в галузі медицини;
- усунення прямих і непрямих перешкод на шляху співпраці у медичній сфері;
- зниження або повне скасування фінансових витрат, пов'язаних із науково-технічним та інноваційним обміном.

Враховуючи неминучість та доцільність євроінтеграційних процесів і підписання угоди про асоційоване членство України у програмі «Горизонт 2020», вважаємо необхідним розробку заходів щодо полегшення адаптації України до європейського наукового простору та більшої можливості використання досвіду організації європейських рамкових програм, а саме: уточнити перспективи залучення України до механізмів та інструментів ЄС, зокрема, Рамкових програм; програми співробітництва в галузі наукових досліджень (COST); програми співробітництва з метою реалізації наукових досягнень (EUREKA) та інших програм; активізувати участь України у цих загальноєвропейських програмах; створити національний центр інноваційних пропозицій щодо міжнародного науково-технічного співробітництва у сфері інноваційних медичних

технологій за аналогією з європейськими центром EEN (Enterprise Europe Network); сприяти активній участі вітчизняних науковців у проектах Рамкової програми «Горизонт 2020», у т.ч. шляхом зняття адміністративних та організаційно-управлінських бар'єрів в рамках виконання міжнародних медичних інноваційних проектів.

На основі проведеного дослідження вважаємо, що в Україні доцільно скерувати зусилля держави, наукових установ, медичних закладів та підприємств, які займаються розробкою та впровадженням медичних інновацій на створення і вдосконалення таких видів інновацій, які б сприяли покращенню процесів надання медичних послуг, а саме:

— формування нових бізнес-моделей, що поєднані із горизонтальною чи вертикальною інтеграцією організацій охорони здоров'я;

— зміна способів придбання споживачами медичної допомоги та її використання; створення інноваційних технологій і впровадження технологічних процесів, що сприятимуть розробленню нових медичних продуктів і лікарських засобів.

Поряд з цим великого значення повинно відводитись гнучкій податковій політиці держави, спрямованій на зменшення податків на науково-інноваційну діяльність.

Вважаємо, що лише грамотне та ефективно забезпечення державного регулювання інноваційного розвитку медичної сфери сприяє забезпеченню процесу створення і впровадження інновацій та прискоренню організаційних змін в процесі реформування системи охорони здоров'я в Україні.

Abstract

The purpose of the article is to highlight the peculiarities of introduction of innovative medical technologies in Ukraine in the conditions of medical reform. Analysis of scientific sources and domestic practice shows that the health status of Ukraine's population remains complex. Ukraine is a "leader" in the spread of serious diseases, due to the inadequate level of treatment of citizens and the lack of funding for far-reaching innovative disease prevention measures. An analysis of medical practices and the use of innovative medical technologies indicates that specialized centers for the development of programs for the evaluation of medical technologies are organized in most developed countries of the world. The main directions of innovation activity of healthcare institutions are the following: carrying out research and development aimed at the creation of objects of intellectual property and scientific and technical products; development, development, production and distribution of new types of technology and technology; technical reequipment, reconstruction, expansion, construction of new enterprises for the first time as industrial development of production of new products or introduction of new technology; development and implementation of new resource-saving technologies to improve social and environmental status. The rational implementation of innovative medical systems can have a significant impact on improving the quality and accessibility of health care services to the public, including through easy monitoring and analysis of quality of care, planning and resource management, both primary and health care systems as a whole. Analyzing the integrated measures taken from the outside of the state in the sphere of health care of Ukraine, we believe that it is advisable to focus efforts on creating and refining the kinds of innovations that can significantly improve healthcare delivery processes: changing ways purchase and use of medical assistance by consumers; creation of innovative technologies and introduction of technological processes that will facilitate the development of new medical products and medicines; formation of new business models that are combined with horizontal or vertical integration of organizations Health Care.

Список літератури:

1. Закон України №1841-17 від 22.01.2010 р. «Про затвердження Загальнодержавної програми розвитку первинної медико-санітарної допомоги на засадах сімейної медицини на період до 2011 року» // Відомості Верховної Ради України (ВВР). – 2010. – №13. – С. 126.
2. Карамішев Д. В. Реалізація та оцінка ефективності інноваційних проектів у системі охорони здоров'я / Д. В. Карамішев, А. С. Немченко // Економіка та держава. – 2006. – №2. – С. 86-884.
3. Стратегія інноваційного розвитку України на 2010–2020 роки в умовах глобалізаційних викликів / Г.О. Андрощук, І.Б. Жилияєв, Б.Г. Чижевський, М.М. Шевченко. – К: Парламентське вид-во, 2009. – 632 с.
4. Атаманова Ю. Є. Інноваційне право України: проблеми теорії та систематизації / Ю.Є. Атаманова. – Харків: Видавець СПД ФО Вапнярчук Н.М., 2005. – 128 с.
5. Спасібо-Фатєєва І. Правовий аспект інновацій в українських реаліях / І. Спасібо-Фатєєва // Вісник Академії правових наук України. – 2005. – №4. – С. 15-23.
6. Шевченко М. В. Ставлення до проведення структурних реформ в охороні здоров'я та запровадження медичного страхування (за даними соціологічного опитування керівників обласних, міських, районних управлінь охорони здоров'я та їхніх заступників) / М. В. Шевченко,

- О. О. Заглада, В. Я. Бойко // Вісник соц. гігієни та організації охорони здоров'я України. – 2011. – №2. – С. 34-39.
7. Інноваційна Україна 2020 : національна доповідь / за заг. ред. В. М. Гейця та ін.; НАН України. – К., 2015. – 336 с.
 8. Rosen R. The impact of the UK NHS purchaser-provider split on the 'rational' introduction of new medical technologies / R. Rosen, N. Mays // Health Policy. – 1998. – Vol. 43. – P. 103-123.
 9. Resources for health technology assessment. Retrieved from: http://www.inahta.org/wp-content/themes/inahta/img/AboutHTA_Resources_for_HTA.pdf.
 10. Тюмина О. В. Региональная система управления инновационной деятельности по разработке и внедрению клеточных и лабораторных технологий / О. В. Тюмина // Фундаментальные исследования. – 2013. – №11. – С. 85-89.
 11. Données statistiques du 7e PCRDT. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.horizon2020.gouv.fr/cid78437/donnees-statistiques-pcrdt.html?menu=1>.
 12. Інновацій, які зроблять переворот у майбутньому медицини. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: [mind.ua > publications > 20192237-12-innovacij-yaki-zroblyat-perev](http://mind.ua/publications/20192237-12-innovacij-yaki-zroblyat-perev).

References:

1. Law of Ukraine №1841-17 of 22.01.2010 "On approval of the National program of development of primary health care on the basis of family medicine for the period up to 2011". Information of the Verkhovna Rada of Ukraine. [in Ukrainian].
2. Karamishev D. V. (2006). Implementation and evaluation of the effectiveness of innovative projects in the healthcare system. Economy and State. - №2 [in Ukrainian].
3. Androshchuk G. O., Zhilyaev I. B., Chizhevsky B. G., Shevchenko N. M. (2009). The strategy of innovative development of Ukraine for 2010-2020 in the face of globalization challenges - K: Parliamentary view. [in Ukrainian].
4. Atamanova Yu. E. (2005). Innovative law of Ukraine: problems of theory and systematization - Kharkiv: Publisher of SPD, Federal Law Firm. [in Ukrainian].
5. Spasybou-Fateeva I (2005). The Legal Aspect of Innovation in Ukrainian Realities / I. Spasibo-Fateeva // Bulletin of the Academy of Legal Sciences of Ukraine. №4. [in Ukrainian].
6. Shevchenko M. V., Zaglada O. O., Boyko V. Ya. (2011). Attitude towards structural reforms in health care and introduction of health insurance (according to a poll of heads of regional, city, district health departments and their deputies) Bulletin of Soc. hygiene and health organizations of Ukraine. [in Ukrainian].
7. Innovative Ukraine 2020: a national report / by head. Rev. V. M. Heitz and others. (2015). NAS of Ukraine. [in Ukrainian].
8. Rosen R. The impact of the UK NHS purchaser-provider split on the 'rational' introduction of new medical technologies / R. Rosen, N. Mays // Health Policy. – 1998. – Vol. 43. – P. 103-123.
9. Resources for health technology assessment. – Access: http://www.inahta.org/wp-content/themes/inahta/img/AboutHTA_Resources_for_HTA.pdf.
10. Tyumina O. V. (2013). Regional system of management of innovative activity on development and introduction of cellular and laboratory technologies. Basic research. - №11. [in Russian].
11. Données statistiques du 7e PCRDT. Retrieved from: <http://www.horizon2020.gouv.fr/cid78437/donnees-statistiques-pcrdt.html?menu=1> [in Ukrainian].
12. Innovations that will revolutionize the future of medicine. Retrieved from: [mind.ua > publications > 20192237-12-innovacij-yaki-zroblyat-perev](http://mind.ua/publications/20192237-12-innovacij-yaki-zroblyat-perev). [in Ukrainian].

Посилання на статтю:

Квасній Л. Г. Дослідження інноваційного розвитку закладів охорони здоров'я України. / Л. Г. Квасній, О. В. Килівник // *Економіка: реалії часу. Науковий журнал*. – 2019. – № 5 (45). – С. 60-66. – Режим доступу до журн.: <https://economics.opu.ua/files/archive/2019/No5/60.pdf>. DOI: 10.5281/zenodo.3766830

Reference a Journal Article:

Kvasnii L. G. Research of innovative development of health care institutions of Ukraine. / L. G. Kvasnii, O. V. Kylyvnyk // *Economics: time realities. Scientific journal*. – 2019. – № 5 (45). – P. 60-66. – Retrieved from <https://economics.opu.ua/files/archive/2019/No5/60.pdf>. DOI: 10.5281/zenodo.3766830

This is an open access journal and all published articles are licensed under a Creative Commons "Attribution" 4.0.